

בازוניה תלויים שששה תקונים של אטזן מצרים, תלויים על צנארה כל חילות ארץ קדם, פיק מתקן בפתחה דקה יפה בתקוניה, לשון דדה בחרב, דבריה חלקיים בשמן, שפתחותיה יפות אדרמות כשותנה מתוקות בכל המתיקות של העולם, לבושה ארוגמן, מתקנת בארכאים תקונים חסר אחד.

שוטה זה שוטה אחריה ושותה המכוס הין וועשה עמה נאפים שוטה אחריה, מה היא עושה? משארה אותו ישן בפתחה, וועללה למעלה ומילשינה עליון, ונוטלת רשות ווירדת. מתחזרה השוטה הוה, וחושב לצחוק עמה כמו בראשונה, והוא מסירה את תקוניה ממנה, וחוזרת לגבור חזק שעומד בגנו, לבוש בלבוש של אש להעת, בפחד חזק מרפת עצמה ונפשה ערפה, מלאה בעינים מפחידות, חרב שנונה בידו טפות מריות פלויות [ביה]. מהחרב היא. הורג את השוטה הוה, וחוזק אותו לתוכ גיהנם. יעקב ירד אליה והלך למוקמה, שנאמר וילך חרנה, וראה את כל תקון הבית, ונצל ממנה. הנזכר שלה סמא"ל, הרע לפניו, וירד לעורך בו קרב ולא יכול לו, שפטוב ואבאק איש עמו וגוו. אוני נצל מן הפל, והשתלים בשלמות, והתעללה בדרךה שלמה ונקרא ישראל. אז עלה לדרכה עליונה ונשלם בכל ונניה העמוד האמצעי, ועליו כתוב והברים התיכן.

מהו ויגע בcpu ירכו? לו לא יכול,

ויחלם והגה סلم מכב ארצה וראשו מגיע השמיימה.

כורדא, אנטה חורין וסומקין. באונגה מלין שיפא תקונין אטונא דמצרים, מלין על קדרה כל חיל דארעה דקדם. פיה מתקנא בפתחו דקיק יאה בתקונאה, לישנא חדידא בחרבא, שעין מלחה ממשח. שפורה יאן סומקין בוזדא, מתיקו בכל מתיקו דעתמא, ארגונא לבשת, אתקנת בארכען תקונין, חסר חד.

שטי (ד) סטי אבראה, ושתי מבסא דהמרא ועיביד בה ניאופין ואסטיטי אבראה. מה עבדת, שבכת ליה נאים בערסא, וסלכת לעילא ואלשנית עליה, ונטלא רשו ונחתה. אתער ההיא שטי ו וחשב | לחייכא בהדרה בקדמתה, והיא אעדיאת תקונאה מינה, ואתקדמת גיבר פקי' קאים לקלבליה, לביש לבושה דנורא מלחתא, בדרילוי מקיף מרחטא גרמא ונפשא ערומה. מליה דעינין דחן,חרבא שננא בידיה (ביה), טיפין מירין פלין מהו מרהבא קטיל ליה לההוא שטי, וארמי ליה לנו גיהנם.

יעקב נחת לנבה, ואזל לאתרה. שנאמר וילך קרב, וחמא כל תקון ביתא, ואשתזוב מינה. דכורא דילה סמאל, אבאייש קמיה, ונחת לאגחא ביה קרבא ולא יכול ליה, דכתיב, (בראשית לב) ויאבק איש עמו וגוו. בדין אשזוב מפלא, ואשתלים בשלימו ואסתלק בדרבא שלים ואתקורי ישראל. בדין סליק בדרבא עלאה ואשתלים בכלא, והוה עמודא דאמצעיתא, ועליה כתיב, (שמות י) ותברים התיכן וגוו.

מהו (בראשית לב) ויגע בcpu ירכו, ליה לא יכול, אבל נגע בcpu ירכו, דאייהו נרב ואביהוא, דנקבי מэн ירכו דאברן, (ס"א בסיבת אש וריה. וזה אתערו לשמד מאשה וריה וגוו, ותפסה לו ברשותה, פא חוו, פה כתיב ביעקב שלימא) (ועל יעקב כתיב) וכברים התיכן בתוך הקרשים מברים מן הקצה אל הקצה.

אבל נגע בcpu ירכו שהם נרב ואביהוא שיצאו מירכו של אהרן, גספה אש וריה. ומי החעורו לשמד מאשה וריה וגוו, ותפסה אותם ברשותה. בא ראה מה קרב בעקב השלו[ת] (על יעקב כתיב) הקצה אל הקצה.

וינחלם והגה סلم מכב ארצה וראשו מגיע השמיימה. החלום, המדרגה הששית מאותן שטי

דרגות הנבואה עד אומת הדרגה, הן שיש דרגות, ועל בן המלום אחד מששים דרגות של נבואה. סולם, ראה את בניו שעתדים לkapel תורה בהר סיני. סולם זה סיני (גנימפריא), מושם שהוא געוץ הארץ וחושב בעלה לשמים, וכל המרכבות [מקורות] והמחנות העליונים, כלם יורדים ידו? לשם הקדוש ברוך הוא בשמנו עם קדוש ברוך הוא בשמנו

(בראשית כח) חלמא, מדרגה שמיתאה מאנון דראין טריין דגבואה, עד והוא דראגא, שית דראגין איינון, ועל דא, חלמא חד משטין דראגין דגבואה. סולם, חמא בניו זימינן לקבלא אורייתא, בטורה דסיני. סולם דא סיני. (ס"א גימפריא) בגין דאייה געיז באראעא, וחייב בסליקו לשמיא. וכל רתיכין (קדישין) ומשרין עלאין, כלחו נחת (נחת) פמן בהדי קדשו בריך הויא, בד קהיב לון אורייתא.

ובכל חמא. חמא מטטרון, סבא דביבא, דשליט בכל דיליה. דאייה קאי בשולטנו על (האי) עולם. בשולטנו בשם שדי. וסליקו לעילא, בסליקו דמרא דמരיה הויה, אמר דיעקב אשפטים ביה לבתר. וראשו, שם שדי, אייה י', ודא מגיע השמימה. בינו דמטי וסליק את דא, לההייא אטר,

ASHFALIM VATKARI BAHAVOA SEMA DEMARIA HOYAH

והנה מלacci אלhim עלים ויודים בו, (בראשית כח) אינון מלacci קדישין, דקרביין למלוותא סלקין, ואינון אתרין דלא קרבין הם נחת. ותו, בו סלקין ונחת, בד אייה סליק, סלקין בהדייה, בד נחת, נחתין בהדייה. מלacci אלhim, תריסר מרגליתאן טבאן, ואינון, מיכאל, קדמיאל, פDAL, גבריאל, צדקיאל, חסדיאל, רفال, רזיאל, סטורייה, נוריאל. יפיאל, ענאל, אלפי שנאנ, שנאנ', שואר, נש"ר, אריה, ו' אדם בלילה דבר ונוקבא. ואינון

SELKII, BDAIHO SELIK, VAELIN NCHATI, BDAIHO NCHAT.

וthon, כל איינו דשליטי בשולטנו דהאי עולם, על ידיה סלקין, וכל איינו דנחת על ידיה נחת, כלחו בהאי סולם. הוייה שלטא על פלא, דכתיב, (בראשית כח) ובהה ה' נצב עליו. בד אתער, כתיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלhim וזה שער השמים. בית אלhim וקאי. וαιיה תרעא לאעלא לגו, דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שער צדק אבא בם אודה. זה השער לה. זה שער השמים כלא חד.

בשולטן הולם זהה עלים על ידו, וכל אותם יורדים על ידו, וכל אומת שמיים יונקים ששליטים שולט על הכל, שבטוב והנה ה' נצב עליו. כשבהעדר, כשבהעדר, שבטוב (הלהם קיח) פתחו לי שער צדק אבא בם אודה. אבא בם אודה יה זה השער לה. זה שער השמים הכל אחד.